

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **S. A. B. Impex, s. r. o.**
sídlem Hlavní 48, Bedřichovice
zastoupeného advokátem JUDr. Igorem Andrýskem
sídlem Masarykovo nám. 120/22, Hodonín

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 6. 2023, čj. 7842-5/2023-900000-311

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Účastníci řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Nyní řešený spor již jednou projednávaly správní soudy (viz předchozí rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 11. 2021, čj. 30 Af 30/2020-150, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2022, čj. 1 Afs 358/2021-64). Jde o správné sazební zařazení předmětů pojmenovaných později žalovaným takto:
  - a) sterilní injekční zátka,

- b) bezjehlová injekční spojka,
- c) prodlužovací hadička k infuzím,
- d) trojcestný kohout,
- e) kyslíkové brýle

(souhrnně dále jen „sporné zboží“ nebo také „sporné předměty“, samostatně dále také jen tak, jak byly jednotlivé názvy citovány výše).

2. Dne 19. 7. 2018, na podkladě předchozích kontrol zboží propuštěného do celního režimu volného oběhu, vydal Celní úřad pro Jihomoravský kraj (dále jen „celní úřad“) celkem 20 dodatečných platebních výměrů, kterými žalobci doměřil dovozní clo v souhrnné výši 290 123 Kč. Důvodem byla dle názoru celního úřadu četná pochybení žalobce v několika jeho celních prohlášeních z let 2016-2018 (ta jsou podrobně identifikována na str. 10 napadeného rozhodnutí) spočívající v sazebním zařazení části propuštěného zboží pod nesprávná čísla, položky a podpoložky kombinované celní nomenklatury. Pro úplnost je třeba zmínit, že kombinovaná celní nomenklatura byla v uvedených letech 2016-2018 (dle okamžiku propuštění předmětného zboží do celního režimu volného oběhu) stanovena prováděcími nařízeními Komise (EU), kterými se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, a to konkrétně pro rok 2016 prováděcím nařízením č. 1754/2015, dále pro rok 2017 prováděcím nařízením č. 2016/1821, a pro rok 2018 prováděcím nařízením a č. 2017/1925 (souhrnně dále jen „kombinovaná nomenklatura“, neboť v této věci klíčová ustanovení všech tří shora uvedených prováděcích nařízení mají totožná znění).
3. Žalobce původně sporné zboží zařadil pod číslo 9018 kombinované nomenklatury, s popisem: „Lékařské, chirurgické, zubolékařské nebo zvěrolékařské nástroje a přístroje, včetně scintigrafických přístrojů, ostatní elektrolyčebné přístroje a nástroje a přístroje pro vyšetření zraku“, a dále tyto jednotlivě zařadil pod následující položky a podpoložky:
  - položka 9018 31 (popis: „*Injekční stříkačky, též s jehlami*“), podpoložka 9018 31 10 (popis: „*z plastů*“),
  - podpoložka 9018 39 00 (popis: „*Injekční stříkačky, jehly, katetry (cévky), kanyly a podobné výrobky*“ – „*ostatní*“),
  - položka 9018 90 (popis: „*Ostatní nástroje a přístroje*“), podpoložka 9018 90 84 (popis: „*ostatní*“).
4. Položky pod číslem 9018 kombinované nomenklatury jsou dlouhodobě osvobozeny od cla, resp. je na ně stanovena sazba cla ve výši 0 %. Celní úřad naopak v dodatečných platebních výměrech zařadil sporné zboží pod jiná čísla, položky a podpoložky kombinované nomenklatury: bezjehlovou injekční spojku a trojcestný kohout pod číslo 8481, sterilní zátku pod číslo 3923, a prodlužovací hadičku k infuzím a kyslíkové brýle pod číslo 3917. U všech takto nově zařazených položek bylo clo vyšší než 0 %, proto celní úřad přikročil k doměření cla.
5. Ve výše citovaném rozsudku čj. 30 Af 30/2020-150 se Krajský soud v Brně zcela přiklonil na stranu žalobce. Jenže Nejvyšší správní soud rozhodnutí Krajského soudu v Brně zrušil výše citovaným rozsudkem čj. 1 Afs 358/2021-64. A ačkoliv u části dovezených předmětů dal krajskému soudu a žalobci za pravdu (tedy že by se o části, součásti či příslušenství lékařských nástrojů a přístrojů jednat mohlo) – a proto sám zrušil původní odvolací

rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k novému řízení – u bezjehlové injekční spojky a trojcestného kohoutu dospěl Nejvyšší správní soud k opačnému závěru. Z poznámek č. 1, písm. g) a č. 2 ke kapitole 90 kombinované nomenklatury a z nařízení Komise č. 761/2011 Nejvyšší správní soud dovodil, že *„pokud lze zboží samostatně zařadit do kapitoly 90, 84, 85 nebo 91, pak se nezařazuje coby část, součást či příslušenství. ... Ne všechny zdravotnické prostředky nutně sazebně spadají pod kapitolu 90 kombinované nomenklatury. ... Ventily a ostatní zařízení (čísla 8481) do této kapitoly nepatří.“* Tím vyřešil Nejvyšší správní soud i podstatu této věci.

6. Věc se tak vrátila před žalovaného. Ten v rozhodnutí označeném v záhlaví (dále též „napadené rozhodnutí“ nebo „odvolací rozhodnutí“) bezjehlovou injekční spojku a trojcestný kohout opět zařadil pod číslo 8481 kombinované nomenklatury a clo za ně doměřil. U zbylých položek naopak žalovaný z doměření cla ustoupil a potvrdil, že je u nich clo nulové. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobce u Krajského soudu v Brně žalobou podanou dne 19. 7. 2023.

II. Argumentace žalobce

7. Žalobce navrhuje napadené rozhodnutí zrušit, neboť je nepřezkoumatelné a nezákonné. Podle § 116 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, je nutno v rozhodnutí o odvolání vypořádat všechny odvolací důvody. Žalovaný to neudělal, jeho rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.
8. Žalovaný se neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu formulovaným v rozsudku čj. 1 Afs 358/2021-64. Rozsudek Nejvyššího správního soudu i jemu předcházející rozhodnutí krajského soudu totiž sporné zboží řadí mezi části, součásti a příslušenství lékařských nástrojů a přístrojů. Proto mají být zařaditelné pod poznámku č. 2 písm. b) ke kapitole 90 pod číslo 9018.
9. Dále napadené rozhodnutí nabourává žalobcovo legitimní očekávání. Od roku 1996 dodává totéž zboží stále stejnému okruhu odběratelů (nemocnice a zdravotnická zařízení). Více jak dvacet let žalobce zařazoval sporné zboží do čísla 9018 kombinované nomenklatury s nulovým clem. Od roku 2019 však začaly celní orgány zařazovat sporné zboží pod jiná čísla s vyšší celní sazbou.
10. Žalobce dále poukazuje na skutečnost, že jeho většinovým vlastníkem je americká společnost QUANTOM CAPITAL. Přitom mezi Českou republikou a USA existuje dohoda o vzájemné podpoře a ochraně investic z roku 1992. Dohoda upravuje zákaz diskriminačního přístupu a má investorům zajistit rovnoprávné a spravedlivé zacházení. Investice nemá mít horší postavení, než jaké jí přiznává mezinárodní právo. Pokud žalobce dováží na český trh výrobky už od roku 1996 a celní úřad najednou po tolika letech mění jejich celní zařazení, odporuje takové jednání zmíněné dohodě.

III. Argumentace žalovaného

11. Žalovaný navrhuje podanou žalobu zamítnout a odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť žádný z účastníků řízení jednání nepožadoval.
13. Žaloba **není důvodná**.

14. Krajský soud musí především odmítnout žalobcovu výtku, že žalovaný nevypořádal všechny odvolací důvody, a tudíž postupoval v rozporu s § 116 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. Žalobce totiž neuvádí jedinou konkrétní námitku, kterou by žalovaný ponechal bez odezvy. Krajský soud proto ve stejné obecné rovině odpovídá, že se žalovaný odvolacími námitkami podrobně zabýval a vypořádal je.
15. Jak krajský soud vysvětlil výše, je pro posouzení věci určující předchozí rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 Afs 358/2021-64. Nejvyšší správní soud v něm souhlasil se zařazením bezjehlové injekční spojky a trojcestného kohoutu, jak jej provedl žalovaný (body 40-42 citovaného rozsudku). Naopak u ostatních sporných věcí Nejvyšší správní soud naznal, že nejsou samostatně použitelné a jde tedy o části, součásti či příslušenství věcí hlavních – pro jejich správné celní zařazení proto musí žalovaný identifikovat celek, k němuž mají sloužit, a poté je správně sazebně zařadit (bod 36 citovaného rozsudku).
16. Žalovaný reagoval na závazný právní názor Nejvyššího správního soudu tak, že u bezjehlové injekční spojky a trojcestného kohoutu setrval na svém původním závěru, zařadil je opět pod číslo 8481 kombinované nomenklatury a doměřil u nich clo. Konkrétně bezjehlová injekční spojka podle žalovaného spadá pod podpoložku 8481 30 99 kombinované nomenklatury (jako zpětný ventil) a trojcestný kohout pod podpoložku 8481 80 99 kombinované nomenklatury (jako ostatní zařízení). Zbylé sporné položky podřadil žalovaný pod čísla 9018 a 9019 kombinované nomenklatury, přičemž u všech stanovil clo nulové.
17. Žalobce namítá, že se žalovaný neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu. Krajskému soudu ovšem uniká, jaký konkrétní závěr z rozsudku Nejvyššího správního soudu žalovaný nedodržel. Povahou věci jako součásti, části nebo příslušenství se žalovaný podrobně zabýval a sám vyvrátil své původní závěry. Proto z doměřeného cla *de facto* „ponechal“ clo pouze u těch věcí, jejichž celní zařazení mu přímo potvrdil Nejvyšší správní soud. Žalobce zřejmě z citovaných rozsudků vyvozuje chybný závěr, že všechny sporné věci jsou součásti či příslušenství lékařských nástrojů či přístrojů a mají být zařazeny pod číslo 9018. Tak tomu ale není. Jak krajský soud výše uvedl, Nejvyšší správní soud v případě bezjehlové injekční spojky a trojcestného kohoutu potvrdil jejich zařazení pod číslo 8481 kombinované nomenklatury. Tyto závěry Nejvyššího správního soudu žalobce nijak nezpochybnil, navíc jsou samozřejmě závazné pro žalovaného i krajský soud.
18. Dále jde o námitku žalobcova legitimního očekávání. Stejně výrobky údajně dováží od roku 1996 a až do roku 2018 je bez problémů zařazoval do kategorie s nulovým clem. Najednou však celní úřad svou praxi změnil.
19. K zásadě legitimního očekávání se podrobně vyjádřil Ústavní soud v nálezu ze dne 19. 3. 2009, sp. zn. III. ÚS 2822/07 a též rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21. 7. 2009, čj. 6 Ads 88/2006-132. Správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) správního orgánu veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Přitom rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v citovaném usnesení připustil změnu ustálené praxe za podmínky, že „je změna činěna do budoucna, dotčené subjekty mají možnost se s ní seznámit a je řádně odůvodněna závažnými okolnostmi“.
20. Judikatura pamatuje i na případy, kdy jde o legitimní praxi nezákonnou. V rozsudku ze dne 12. 5. 2016, čj. 5 As 155/2015-35, Nejvyšší správní soud dovodil, že legitimního očekávání z titulu zavedené správní praxe se zpravidla nelze dovolávat, jednalo-li se

o správní praxi nezákonnou, jejíž následování je nežádoucí a bylo by v rozporu se zákonem. Tuto myšlenku dále rozvíjí rozsudek ze dne 19. 4. 2017, čj. 6 As 98/2016-54, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že „legitimní očekávání na straně adresátů veřejné správy mohou zpravidla založit pouze jednání a postupy, které jsou v souladu se zákonem a v jeho mezích, tedy *secundum et intra legem*, nikoli *contra legem* a s ohledem na princip enumerativnosti státních pretenzí, resp. legality výkonu veřejné moci (čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, též § 2 odst. 1 správního řádu) ani *praeter legem*.“

21. Krajský soud především konstatuje, že určité očekávání na straně žalobce nepochybně vzniknout mohlo. Jestliže celní úřad až do roku 2019 mlčky aproboval žalobcem podávaná celní prohlášení s nulovou sazbou cla, mohl žalobce předpokládat, že své zboží klasifikuje z hlediska celního zařazení správně. Žalobce totiž může oprávněně požadovat, aby skutkově shodné nebo podobné případy správní orgán zásadně posuzoval stejně (§ 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Zároveň je však třeba říci, že podle krajského soudu požívá očekávání založené pouhou nečinností správního orgánu mnohem nižší míry ochrany než očekávání vytvořené jeho aktivním jednáním. Silné legitimní očekávání bude mít zpravidla původ ve správním rozhodnutí, které je výsledkem kontrolních úkonů a s náležitou argumentací výslovně vyřeší určitou právní otázku. K tomu v žalobcově případě nedošlo. Právě naopak, jakmile se celní úřad začal správností žalobcových celních prohlášení cíleně zabývat, zjistil, že jeho dosavadní mlčky uplatňovaná úřední praxe byla chybná a že celní zařazení zboží ze strany žalobce se dostává do rozporu s jednotným evropským právem. Nejde přitom o jednorázovou názorovou odchylku, ale o změnu v náhledu, kterou hodlá celní správa vůči danému zboží uplatňovat trvale, jak o tom svědčí i související žalobcová věc, ve které Krajský soud v Brně rozhodl rozsudkem ze dne 30. 8. 2023, čj. 30 Af 32/2022-139.
22. Navíc je třeba říci, že legitimní očekávání může zavázat orgány státní správy pouze k tomu, aby setrvaly na jednom z možných výkladů právních předpisů, který je přípustný (byť třeba méně přiléhavý), protože jej v minulosti setrvale aplikovaly. Nelze je ale na základě legitimního očekávání nutit, aby udržovaly takovou praxi, která je s právními předpisy v jasném rozporu. Je pravda, že žalovaný mohl změnu své správní praxe, založenou na tomto pravidle, lépe odůvodnit. Žalobce v odvolání sice vůbec nenamítal zásah do svého legitimního očekávání, nicméně jsou to správní orgány, kdo mění svůj postup – proto by měly samy aktivně vysvětlit, proč tak činí. Z napadeného rozhodnutí lze nicméně vyrozumět, že pro žalovaného bylo klíčovým argumentem prováděcí nařízení Komise č. 761/2011 ze dne 29. července 2011 a poznámka č. 2, písm. a) ke kapitole 90 kombinované nomenklatury. Celní sazebník (stanovený Nařízením Rady (EHS) č. 2658/87) a sazby cel jsou pro Českou republiku závazné a zařazení zboží má být zásadně stejné v celé Evropské unii. Proto, je-li tu předpis, který přímo zařazuje žalobcem dovážené zboží pod určité číslo kombinované nomenklatury (či upřesňuje jeho zařazení), a nepřipouští dvojí výklad, musí jej celní orgán aplikovat. Dosavadní správní praxe tak byla nezákonná – což v daném případě potvrdil i Nejvyšší správní soud ve svém mnohokrát citovaném rozhodnutí – a její následování v budoucnu by bylo nežádoucí.
23. Ani žalobcová argumentace dohodou mezi ČR a USA o ochraně investic není důvodná. Jak sám žalobce uvádí, smyslem této dohody je zajistit investicím druhé strany bezpečnost, spravedlivé a nestranné zacházení. Je jasné, že je žalobce nespokojen s výsledkem správního řízení. Ale řešená věc není v žádném případě diskriminací nebo nerovným zacházením. Celní úřad změnil praxi zařazení konkrétního zboží pod příslušnou celní sazbu. A učinil

tak pro řešené zboží, ať pochází z jakéhokoliv státu. Daná dohoda v žádném případě negarantuje nulové clo na dovážené výrobky.

24. Krajský soud shrnuje, že podstatu věci vyřešil ve svém rozsudku Nejvyšší správní soud a pro věcnou argumentaci tu žalobci prakticky nezbylo žádné místo. Jelikož byly i ostatní žalobcovy námitky nedůvodné, krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Náklady řízení

25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu by jinak – jakožto úspěšnému účastníkovi řízení – právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu mu je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 6. 3. 2024

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu